

Jeesus kristus ja isä Jumala - lyhyt opetus uskosta Jumalaan

Jeesus sanoi opetuslapsilleen "Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun!" (Joh 14:1) Jeesus erotti puheissaan aina isän Jumalan itsestään ja sanoi isän yksin olevan Jumala (Mar 12:29). Iankaikkinen elämä on sitä, että me tunnemme isän Jumalan ja hänen poikansa Jeesuksen kristuksen, jonka isä on lähettänyt maailman vapahtajaksi (1Joh 4:9-16; Joh 17:3). Meidän tulee tuntea heidät molemmat, jotta voisimme pelastua.

Me emme saa sotkea toisiinsa isää ja poikaa. Isä asuu pojassaan, hänen ruumiissaan, mutta poika ei ole itse se Jumala, joka hänessä asuu (Joh 14:9-11). Jumala asuu myös muissa lapsissaan, mutta me emme ole se Jumala, joka meissä pyhän hengen kautta asuu (1Joh 3:23-4:16). Jumala tuli kansansa Israelin keskuuteen poikansa Jeesuksen kristuksen ruumiissa, mutta Jeesus ei ole itse se Jumala, joka hänessä asuu (Jes 40:3; Luuk 1:15-17). Meidän tulee erottaa Jumala ja kristus toisistaan, jotta emme anna väärää todistusta isästä ja pojasta.

Kirjoitan myöhemmin niistä eroista, joita isällä Jumalalla ja Jeesuksella kristuksella on. Huomaat niistä selvästi sen, että Jeesus kristus ei ole isän vertainen Jumala. Raamattu kertoo meille "toisesta Jeesuksesta", joka on korottanut itsensä isän vertaiseksi Jumalaksi ja vaatii osakseen palvontaa Jumalana, joka on luonut kaiken ja on kaikkivaltias. Tämä toinen Jeesus on väärä kristus ja laittomuuden ihminen: antikristus (Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; 2Tess 2; 2Kor 11:4; Ilm 13:11-18). Hän on syyllistynyt ensimmäisen Adamin syntiin ja tahtoo olla Jumalan vertainen (1Moos 3:5).

Todistan ensin Raamatun avulla sen, että Jeesus kristus on ihminen tai häntä ainakin sanotaan ihmiseksi pyhissä kirjoituksissa. Tämä tosiasia on hämärtynyt monilta Jeesuksen nimeä tunnustavilta uskoilta. He luulevat, että Jeesus kristus on "Jumala ihmisen ruumiissa" tai "ikivanha taivaallinen henkiolento ihmisen ruumiissa". Raamattu todistaa kuitenkin kiistatta sen, että Jeesus kristus on ihminen, sellainen kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä (Hebr 7:24-28; 9:24-28; 1Piet 2:22; Jes 53:9). Hänellä on ihmisenä alku Marian kohdussa, mutta ei loppua, sillä hän elää iankaikkisesti (Hebr 7:24-25).

Ihminen kristus Jeesus

Jeesus kristus on Raamatun mukaan ihminen, ei isän vertainen Jumala. Raamattu todistaa alusta asti, että Jeesus on ihminen: hänen on ennustettu syntyvän ihmiseksi. Sanaa "kristus" käytetään Raamatussa vain ihmisistä, ei koskaan Jumalasta tai enkeleistä. On siis varmaa, että Jeesus kristus on ihminen profetioiden mukaan ja syntymisestään lähtien iankaikkisesti (1Moos 3:15; 5Moos 18:15; 2Sam 7:8-17; Psa 2; 8; 22; 45; 69; 110; Jes 9:5-6; 11:1-10; 42:1-8; 53; Dan 7:13-14; Matt 1:18-25; Luuk 1:26-37; Apt 2:12-42; 4:24-31; 10:34-48; 17:22-31; Room 1:1-4; 5:12-21; 1Kor 15:1-47; Hebr 2:5ss.; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 22:12-16).

Jeesus syntyi ihmiseksi ja on ihminen iankaikkisesti. Jeesus on sinnyt pyhästä hengestä, joten Jeesuksen isä on Jumala, ei joku ihminen. Jeesusta pitää kutsua juuri siitä syystä Jumalan pojaksi (Matt 1:17-25; Luuk 1:35). Jeesus on kristus ja Jumalan poika, ihmiseksi syntynyt, mitä "lihaksi tai lihassa tai lihaan tuleminen" tarkoittaa (Joh 1:14; 1Joh 2:18-28; 4:1-5:13, 20; 2Joh 1:7-11). Johanneksen tarkoitus oli saada lukijat uskomaan, että Jeesus kristus on Jumalan poika – ei sitä, että Jeesus kristus on Jumala (Joh 20:31).

"... nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään." (Joh 20:31)

Sana "kristus" on suomeksi "voideltu". Jeesus on Jumalan voitelema profeetta, ylimmäinen pappi ja kuningas. Kaikki nämä tittelit todistavat Jeesuksen olevan ihminen. Jumala on voidellut poikaansa pyhällä hengellä ja tehnyt hänestä profeetan, ylimmäisen papin ja kuninkaan (Apt 10:38; Hebr 1:9). Jeesus on myös "tunnustuksemme apostoli" (lähettäjä) ja apostolinakin vain ihminen, ei Jumala (Hebr 3:1).

Jeesus on se Mooseksen kaltainen profeetta, jonka Jumala on luvannut herättää kansansa Israelin keskuudesta (5Moos 18:15; Joh 1:21). Profeetta on ihminen, ei Jumala. Vaikka Jeesuksen asemaa Jumalan kansan profeettana ei erityisemmin korosteta Raamatussa, on hän silti myös profeetta kaiken sen muun lisäksi, mitä hän on (Joh 4:19; 6:14; Luuk 24:19; 13:33; Matt 21:11; 13:57).

Jumala on herättänyt Jeesuksen ylös kuolleista. Jeesus ei voinut pelastaa ihmisenä itse itseään kuolemasta. Hän tarvitsi isää Jumalaa pelastamaan hänet kuolemasta. Jumala herätti poikansa ylös kuolleista ja pelasti hänet (Hebr 5:7; 13:20-21). Isä Jumala on siten perimmäinen pelastaja ja vapahtaja, joka on pelastanut oman poikansa Jeesuksen kristuksen kuolemasta ja pelastaa hänen ylösnousemuksensa kautta kaikki valitut iankaikkiseen elämään (1Piet 1:1-5; 1Kor 15).

Jumala on korottanut Jeesuksen ylimmäiseksi papiksi vasta hänen kuolemansa jälkeen (Hebr 1-10; Psa 110). Jeesus pysyy ylimmäisenä pappina ikuisesti, koska ei kuole enää koskaan (Hebr 7:24-25). Jeesus on ylimmäisenä pappina ihminen, ei Jumala. Ylimmäinen pappi palvelee Jumalaa ja on hänelle alamainen. Jeesus rukoilee ylimmäisenä pappina valittujen puolesta (Room 8:32; Hebr 7:24-25).

Jeesuksesta on tullut Jumalan kansan ylimmäinen pappi kuolemansa kautta sen jälkeen, kun Jumala herätti hänet ylös kuolleista. Jeesus uhraisi itsensä Jumalalle viattomana ja synnittömänä ihmisenä: hän ei kärsinyt ristillä Jumalana vaan ihmisenä. Jumala herätti kuolleista ylös ihmisen kristuksen Jeesuksen, joka antoi itsensä synnittömänä ihmisenä lunnaiksi sieluistamme ja kärsi kuoleman syntiemme edestä (Matt 26:26-28; 1Tim 2:3-7; Room 5:12-21; 1Kor 15:1-47; Hebr 2-10; 13:20-21).

Syntien sovituksessa ja lunastuksessa on tärkeintä se, että Jeesus kristus on kärsinyt ihmisenä kuoleman ja Jumala on hänet herättänyt ylös kuolleista. Ne, jotka sanovat Jeesuksen kärsineen ristillä Jumalana ja nousseen Jumalana ylös kuolleista, riistävät isältä Jumalalta kunnian poikansa pelastamisesta ja julistavat toista evankeliumia, joka estää pahimmillaan sielujen pelastumasta (Gal 1:1-11), koska siinä annetaan väärä todistus Jeesuksesta kristuksesta ja isästä Jumalasta.

Jeesus kuvataan vielä Ilmestyskirjassa ihmisenä, joka kärsi kuoleman ja jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista (Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 3:7; 22:12-16). Jeesus on Daavidin juurivesa eli kuningas Daavidin jälkeläinen alenevassa polvessa (Jes 11:1, 10). Jeesus on siis ihminen, kun hallitsee "tulevaa maailmaa" (Hebr 2:5ss.). Tämä on sanottu suoraan ja niin selvästi kuin vain mahdollista on, mutta vain harvat ja valitut uskovat Jumalan sanan ilmoittaman totuuden tässä asiassa.

Raamatussa sanotaan "jumalaksi" sellaisia ihmisiä, jotka Jumala on asettanut kansalleen päämieheksi ja tuomariksi. Mooses oli "jumala" Israelin kansan päämiehenä ja tuomarina (2Moos 4:16; 7:1; 18:12-27; Apt 7:27, 35). Israelin kansan tuomarit ja hallitusmiehet olivat "jumalia" tuomitessaan kansaansa (Psa 82:1, 6). Jeesus tunnusti juutalaisille olevansa "Jumalan poika" ja

samalla tavalla "jumala" kuin nämä olivat, mutta ei sanonut koskaan olevansa "isän vertainen Jumala" ja kaiken luoja (Joh 10:24-42).

Jeesusta sanotaan "jumalaksi" ensinnäkin sen vuoksi, että hän on uuden liiton Jumalan kansan päämies ja tuomari (Apt 5:31). Koska hän on ihminen, on hän päämiehenäkin vain meidän veljemme, ei isämme, sillä meidän isämme on Jumala ja me olemme Jeesuksen kanssa saaneet alkumme samasta isästä (Hebr 2:5-11). Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä on myös meidän isämme (Joh 20:17; Efe 1:3).

Se, että Jeesuksella kristuksella on isä ja Jumala, todistaa siitä, että Jeesus ei ole "isän vertainen Jumala", kaikkivaltias Jumala. Jumala on kristuksen pää ja siten kristusta yläpuolella hierarkiassa (1Kor 11:3). Sana "jumala" tarkoittaa sitä, että joku on hallitsija suhteessa johonkin toiseen ihmiseen tai muihin ihmisiin tai luotuihin olentoihin – hän on hierarkiassa sitä toista ylempänä.

Jeesusta sanotaan "jumalaksi" siksi, että Jumala on antanut hänelle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä sen jälkeen, kun oli herättänyt hänet ylös kuolleista (Matt 28:18; Psa 110; 2; Dan 7:13-14). Jumala on korottanut Jeesuksen kaiken pääksi seurakunnalle ja ylemmäksi kaikkea hallitusta ja valtaa tässä ja tulevassa maailmassa: jopa enkelit on alistettu Jeesuksen kristuksen valtaan (Efe 1:17-23; 1Piet 3:22; Hebr 1). Raamatussa ei sanota yhdessäkään kohdassa, että Jeesus olisi korotettu takaisin siihen asemaan, joka hänellä olisi ollut ennen ihmiseksi syntymistään.

Kaikki Raamatun kohdat ja profetiat Jeesuksesta kertovat Jumalan korottaneen kristuksen herraksi ja kuninkaaksi vasta kuolleista herätetyksi tulemisen jälkeen. Jeesuksella ei ole ollut siten välttämättä asemaa herrana ja kuninkaana tätä ennen: ennen kuin hän syntyi ihmiseksi. Näemme Jeesuksen herrojen herrana ja kuningasten kuninkaana käytännössä vasta sen jälkeen, kun hän saapuu takaisin maailmaan tuomitsemaan eläviä ja kuolleita (2Sam 7:8-16; Psa 2; 8; 45; 110; Jes 9:5-6; 42:1-8; 53; 65-66; Dan 7:13-14; Sak 12:1-9; Matt 28:18; Apt 2:36; 17:22-31; Room 1:1-4; Efe 1; Kol 1-2; Hebr 1-10; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 5:1-14; 11:15-19; 19:1-21; 22:12-16).

Johannes erotti kirjeessään selvästi toisistaan isän ja pojan, Jumalan ja kristuksen (1Joh 1:2-7; 2:1, 13, 16-17, 20-24; 3:1, 9-10, 20-24; 4:9-16, 20-21; 5:1-5, 9-13, 18-20). Hän ei sanonut Jeesusta kertaakaan Jumalaksi eikä vaatinut keneltäkään sen asian tunnustamista, että Jeesus kristus on Jumala, koska ei itsekään sellaista valhetta uskonut. Kun hän sanoi meidän olevan "totisessa", niin se totinen tarkoittaa isää Jumalaa, ei hänen poikaansa (1Joh 5:20). Johannes puhui tässä samalla tavalla kuin Jeesus ylimmäispapillisessa rukouksessaan: isä on yksin ainoa totinen Jumala (Joh 17:3). Me olemme Johanneksen ja Jeesuksen sanojen mukaan sekä isässä Jumalassa että myös hänen pojassaan Jeesuksessa (1Joh 2:24; Joh 14:14-24; 17:11, 20-23).

Monet sanovat, että Johannes sanoi antikristuksiksi ja villitsijöiksi niitä, jotka eivät tunnusta sitä, että Jeesus kristus on Jumala, joka on tullut lihassa tai lihaksi tai lihaan (on siis Jumala, joka inkarnoitui eli syntyi ihmiseksi, niin kuin pakanauskonnoissa uskotaan jumalten tehneen). Johannes tarkoitti kuitenkin juuri päinvastaista. Hän sanoi antikristuksiksi ja villitsijöiksi niitä, jotka tunnustavat Jeesuksen inkarnoituneeksi Jumalaksi.

Apostolien aikana oli koteihin tungeksivia harhaoppisia sanan opettajia, jotka sanoivat, että Jeesus kristus ei ole täydellisesti ihminen niin kuin me, vaan hän on "Jumala ihmisen ruumiissa". Jotkut sanoivat häntä jumal-olennoksi tai enkeliksi ihmisen ruumiissa ja olivat yhtä lailla eksyksissä kuin nämä toiset. Vain Jumalan hengestä syntyneet tunnustavat sen, että Jeesus kristus on Jumalan poikanakin vain ihminen, ei Jumala (1Joh 2:2-18; 4:1-5:13, 20; 2Joh 1:7-11).

Tästä me tunnistamme sen, kuka on Jumalasta ja kuka ei vaella hänen hengessään. Joka tunnustaa sen, että Jeesus on Kristus (Kristus on aina ihminen Raamatussa, ei koskaan Jumala tai enkeli) ja että Jeesus on Jumalan poika (siinnyt pyhästä hengestä, joten hänen isänsä on Jumala, Luuk 1:35, Jeesus on Jumalan poikana ja "Jumalana" ihminen samalla tavalla kuin Israelin tuomarit ja Mooses, Joh 10:24-42; Psa 82:1-6; 2Moos 4:16; 7:1), hän on Jumalasta ja hän pysyy Jumalassa, koska on saanut juoda hänen henkeään. Siitä me tiedämme hänessä pysyvämme, että hän on antanut meille henkeään ja me uskomme, että Jeesus Kristus on Jumalan poika ja me rakastamme veljiä, jotka tunnustavat tämän saman asian: Jumala on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi, mutta Jeesus ei ole se Jumala, joka hänessä asuu (1Joh 3:24; 4:9-5:13; Joh 14:9-11).

Ne jotka eivät tunnusta meitä veljikkeeseen Kristuksessa Jeesuksessa, meidän herrassamme, vaan langettavat meistä tuomion ja sulkevat meidät Kristuksen ruumiin ulkopuolelle opillisen erimielisyyden vuoksi, ovat vaarassa joutua itse kadotukseen väärämielisen toimintansa ja lihan mukaan vaeltamisen vuoksi. Osa on selvästi eri hengessä vaeltavia paholaisen lapsia, koska heillä ei ole pienintäkään halua tarkistaa näkemystään tai suhtautua rakkaudessa meihin, jotka olemme Kristuksessa Jeesuksessa pyhitettyjä ja karitsan verellä puhtaaksi vihmottuja Jumalan lapsia.

Villitsevät henget kirkuvat ja rienaavat ja langettavat vääriä tuomioita Jumalan lapsista, Jeesuksen Kristuksen veljistä ja opetuslapsista. He erottavat meidät keskuudestaan niin kuin jonkun pahan. He puhuvat sekavia ja ristiriitaisia sanoja, jotka kumoavat itse itsensä. He puhuvat Baabelin kieltä ja Babylonian murretta, kolmiyhteisen Jumalan opin erilaisia muunnoksia, sillä tämä oppi on lähtöisin Babyloniasta jo vedenpaisumuksen jälkeiseltä ajalta (1Moos 10:8-11:9). Se on levinnyt kaikkialle nimeltään kristittyyn maailmaan ja eksyttänyt jopa valitut.

Olen kirjoittanut [toisaalla](#) tarkemmin siitä, mitä Johannes sanoi antikristuksiksi ja villitsijöiksi, ja mitä hän tahtoi saada lukijansa uskomaan ja suullaan tunnustamaan. Jos sinun on vaikea ymmärtää suomenkieltä tai kirjoitettua tekstiä, niin minulla on myös [helppotajuisempi versio](#) siitä kirjoituksesta.

Jumala asuu Kristuksessa, mutta Jeesus ei ole se Jumala, joka hänessä asuu (Joh 14:9-11). Jos emme erota sitä Jumalaa Jeesuksesta, joka hänessä asuu, niin annamme väärän todistuksen Jumalasta ja hänen pojastaan. Jumala asuu myös muissa lapsissaan henkensä kautta, mutta minä en ole Jumala sen vuoksi, että Jumala minussa asuu. Sinä et ole Jumala sen vuoksi, että Jumala asuu sinussa, jos hän sinussa kerran asuu. Vaikka Jeesus poikkeaa muista Jumalan lapsista syntyperänsä ja synnittömyytensä vuoksi, ei hän silti ole Jumala sillä tavalla kuin isä yksin on ainoa Jumala.

Sen sijaan, että Paavali sanoisi Jeesusta isän veroiseksi Jumalaksi, sanoo hän, että Jeesuksessa asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti (Kol 1:19; 2:19). On eri asia sanoa, että jumaluuden koko täyteys tai Jumala asuu pojassa, kuin sanoa poikaa Jumalaksi. Jeesus ei ole Raamatun mukaan Jumala sillä tavalla kuin isä yksin on ainoa Jumala: kaiken luoja ja kaikkivaltias. Jumala asuu Jeesuksen ruumiissa, mutta Jeesus ei ole se Jumala, joka hänessä asuu. Jumalaa ei voi kukaan ihminen nähdä, mutta monet ihmiset ovat nähneet Jeesuksen ja mekin saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on, kun hän saapuu (1Joh 3:2). Nämäkin seikat todistavat sen puolesta, että Jeesus Kristus ei ole Jumala.

Jumalaa ei kukaan ihminen ole koskaan nähnyt: ainoa poika on ilmoittanut hänet, mutta kukaan ei ole nähnyt Jumalaa luonnollisilla silmillään (Joh 1:18; 1Joh 4:12). Jumala on näkymätön henki (Joh 4:24) eikä häntä voida sen vuoksi nähdä. Paavali sanoo selvästi, että kukaan ei ole nähnyt Jumalaa eikä voi nähdä häntä (1Tim 6:13-16). Jumala voidaan nähdä vain "hengen silmin", mikä tarkoittaa sitä, että me ymmärrämme sen, mitä Jumala sanoo ja millainen tai kuka hän on (Job 42:1-5; 3Joh

1:11). Jumalan lapset ymmärtävät sen, että Jeesus kristus ei ole se Jumala, joka hänen ruumiissaan ja muissa Jumalan lapsissa asuu. Katolisessa uskossa olevat eivät tätä asiaa ymmärrä.

Jeesus sanoi opetuslapsille, että joka on nähnyt hänet, on nähnyt isän (Joh 14:1-11; vrt. 12:42-50; 10:37-42). Hän tarkoitti näillä sanoillaan juuri sitä, että isä asuu hänessä ja tekee ne teot, jotka hän tekee, ja sanoo ne sanat, jotka hän sanoo. Isä Jumala on puhunut poikansa suun kautta, pyhän hengen kautta, jonka kautta hän asuu poikansa ruumiissa. Jumala vaikuttaa ja puhuu samalla tavalla myös muissa lapsissaan, jotka uskovat herran Jeesuksen nimeen (Apt 1:2, 16; 4:25; Hebr 1:1; 2Sam 24:1-4; Joh 14:12-14). Totuuden vuoksi on kuitenkin tunnustettava se, että Jumala ei ole vaikuttanut yhtä täydellisesti kenessäkään muussa ihmisessä kuin vaikutti Jeesuksessa, sillä muut ovat syntiä tehneet, mutta Jeesus ei langennut ihmisenä koskaan syntiä tekemään (Hebr 7:24-28; 9:24-28; 1Piet 2:17; Jes 53:9).

Stefanus näki Jeesuksen seisovan isän oikealla puolella Jumalan kirkkauden ympäröidessä hänet (Apt 7:54-60). Paavali näki ylösnousseen ja kirkastetun herran Jeesuksen kahteen kertaan elässään (Apt 9:1-22; 22:1-22). Jeesus ei siis ole Jumala nyt, kun hänet on kirkastettu, koska hänet voidaan nähdä ja jäädä silti eloon, niin kuin Paavali teki. Jumalaa ei voi kukaan ihminen nähdä ja elää sen jälkeen: tämä todistaa sen, että Jeesus kristus ei ole Jumala (2Moos 33:18-23). Vaikka Mooseksen kirjassa "Jumala" on todellisuudessa enkeli, niin tämä sana pitää yhtä kaiken muun Raamatun opetuksen kanssa: Jumalaa ei voi kukaan ihminen nähdä ja jäädä eloon.

Ilmestyskirja ja Vanhan testamentin profetiat kuvaavat monta kertaa valtaistuimella istuvaa Jumalaa (Jes 6:1; Dan 7:8-14; Ilm 4; 19:4). Nämä ovat ilmestyksiä ja näkyjä: eivät tilanteita, joissa henkilö olisi nähnyt omilla luonnollisilla silmillään Jumalan ja jäänyt sen jälkeen eloon. Ilmestyskirjan lopussa kuvataan vain yhtä ihmisen pojan muotoista olentoa Jumalan ja karitsan valtaistuimella. Hänen palvelijansa näkevät hänen kasvonsa ja hänen nimensä on kirjoitettuna heidän otsiinsa ja he palvelevat häntä (Ilm 3:12; 14:1; 22:1-5).

Tässä kohdassa ei nähdä enää isää Jumalaa, koska siinä kerrotaan ylösnousemuksen jälkeisestä ajasta tulevassa maailmassa ja iankaikkisuudessa. Me näemme silloin herran Jeesuksen kasvoista kasvoihin ja ymmärrämme, että isä Jumala on näkymätön henki ja asuu hänessä, niin kuin asuu meissä ja on keskellämme: Jumala meissä, Immanuel (Ilm 21-22).

Kun Jeesus saapuu Öljymäelle, niin silloin isä Jumala saapuu sinne, koska hän asuu poikansa ruumiissa (Sak 14:1-9; Apt 1:9-11). Samalla tavalla Jahve ja elohim (Herra ja Jumala) on tullut maailmaan jo aiemmin, kun Jeesus syntyi ihmiseksi (Jes 40:3; Luuk 1:15-17). Jumala asui kristuksessa ja sovitti meidät itselleen poikansa ruumiin ja veren uhrin kautta (2Kor 5:18-21; Kol 1:14-23; 1Tim 2:3-7). Sovituksen sanan mukaan Jeesus on sovittanut meidät ihmisenä Jumalan kanssa kuolemalla puolestamme, mutta Jumala on tämän pelastussuunnitelman takana ja on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi (1Joh 4:9-15; Room 5:12-21; 1kor 15:1-47; Hebr 2-10; Efe 1; 2Tim 1: 8-11). Tästä syystä Jumala on lunastajana, vapahtajana ja pelastajana poikaa ylempänä, mutta molempia kutsutaan samoilla nimillä: vapahtaja, pelastaja ja lunastaja.

Jeesus ei ole isän vertainen Jumala eikä Jumala ollenkaan siinä merkityksessä, että olisi ollut aina olemassa ja olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä ja pyhän hengen kanssa. Jeesus on kristus ja sanaa kristus käytetään vain ihmisestä: ei koskaan Jumalasta tai enkelistä. Jeesus on "Jumalan kristus" ja Jumala on hänen päänsä (1Kor 3:23, 11:3). Jumala on ikuisesti poikansa yläpuolella hierarkiassa ja poika palvelee häntä vielä tulevassa maailmassa ylimmäisenä pappina, joka on ihminen, ei Jumala (Hebr 2:5ss.; 7:24-25).

Isä Jumala on luonut yksin kaiken, mitä on olemassa

Toisin kuin yleisesti kristikunnassa luullaan, on isä Jumala luonut yksin taivaan ja meren ja maan ja kaiken mitä niissä on. Tämä sanotaan selvästi Jeesuksen kristuksen ilmestyksessä, jossa isä saa yksin kunnian sen vuoksi, että on kaikkivaltias Jumala ja luonut kaiken, mitä on olemassa (Ilm 4:8-11). Myös Jeesus saa kunnian ja ylistyksen, mutta eri syystä: sen vuoksi, että hän on uhrannut itsensä viattomana karitsana Jumalalle syntiemme sovituksiksi ja on arvollinen avaamaan isältään saamansa kirjakkäärön sanoman (Ilm 5).

Isää Jumalaa sanotaan selvästi ainoaksi luojaksi mm. seuraavissa Raamatun kohdissa: Ilm 4:8-11; 10:6; 14:6-8; Apt 4:24-31; 17:22-31; Jes 42:1-8; Psa 33:6-9; Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15; 1Moos 1-2. Huomaa, että apostolit eivät tieneet rukoillessaan ja evankeliumia julistaessaan sitä, että Jeesus olisi ollut luomassa tätä nykyistä maailmaa yhdessä isänsä kanssa! He kuvaavat Jeesuksen pelkästään miehenä, joka on kärsinyt kuoleman ristillä ja jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista. Tämän Jeesuksen Jumala on korottanut päämieheksi ja vapahtajaksi kansalleen ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita (Apt 5:31; 17:12-31) ihan sen sanan mukaan, jonka Jeesus sanoi opetuslapsille ennen kuolemaansa ristillä (Joh 5:17-30). Jeesus [on saanut kaiken isältään](#), mitä hänellä on, joten hän ei voi olla isän vertainen Jumala (Matt 28:18; Joh 5:17-30).

Voit lukea apostolien tavan puhua Jeesuksesta ja julistaa evankeliumia näistä kohdista: Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-23; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5, 28; 22:1-22; 26:1-32. Huomaat niistä, että opetuslapset todistivat Jeesuksen olevan Kristus ja Jumalan kuolleista herättämä vanhurskas synnitön mies, mutta eivät sanoneet hänen kertaakaan olleen luomassa tätä nykyistä maailmaa tai että hän olisi Jumala. Tämä on varmasti oikea tapa julistaa evankeliumia, mutta nykyinen tapa on väärä, kun siinä kuvataan Jeesus isän vertaiseksi Jumalaksi, joka on luonut tämän maailman isän ja pyhän hengen kanssa. On toki joitakin kohtia Raamatussa, joita on pidetty todisteena sen puolesta, että Jeesus on todellakin ollut luomassa tätä maailmaa, mutta ne on tulkittu ja osin myös käännetty virheellisesti katolisten isien ja seurakuntiemme opettajien toimesta.

1.Korinttolaiskirje:

[8:4](#) Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja että **ei ole muuta Jumalaa kuin yksi**.

[8:5](#) Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja,

[8:6](#) niin **on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, isä**, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa.

Jaetta 1Kor 8:6 on pidetty todistuksena siitä, että Jumala on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken niissä olevan poikansa Jeesuksen kautta, mutta se on virheellinen tulkinta. Paavali sanoo tässä, että "me kristityt olemme luodut isään Jumalaan", josta kaikki on ("**johon me olemme luodut**"). Paavali puhuu luomisesta rajallisessa merkityksessä tässä kohdassa niin kuin tekee myös Kolossalaiskirjeessä (Kol 1:14-23). Jumala on tehnyt "uuden ihmisen" kristuksen kuolleista ylösnousemisen kautta (Efe 2:10-22; 4:20-24; 1Piet 1:1-5) ja sellaisia me "uudet luomukset" olemme (2Kor 5:17; Kol 3:1:10-11). Kristus on tämän uuden luomakunnan alku ja päämäärä (loppu), ei vanhan maailman luoja yhdessä isänsä kanssa (Ilm 3:14).

Paavali antaa tässä ohjeita seurakunnalle epäjumalille uhratun lihan syömiseen liittyen: onko se luvallista vai ei (1Kor 8; vrt. 10:15-33; Room 14; Apt 15:28-29; Mar 7:17-23; 1Tim 4:1-6)? Kaikki ohjeet tästä asiasta ovat peräisin isältä Jumalalta, johon me olemme luodut herran Jeesuksen kristuksen ylösnousemuksen kautta – hänen, joka on esikoinen kuolleista herätettyjen joukossa (1Piet 1:1-5, 23; Ilm 1:5; 3:14; Hebr 1:5-6; 5:5; Apt 13:33; Kol 1:15, 18). Paavali tarkoittaa sanoillaan tässä sitä, että Jumala on luonut "kaiken lihan" syötäväksi, kunhan se vain kiitoksella otetaan vastaan ja pyhitetään rukouksella (1Tim 4:1-6).

Sanat "**josta kaikki on**" viittaavat siis Jumalan ohjeisiin koskien sitä, mitä ruokia kristityn on lupa syödä. Sanat "**johon me olemme luodut**" viittaavat Jumalan lapsiin, jollaisia me "uudet ihmiset" ja "uudet luomukset" kristittyinä olemme. Sanat "**jonka kautta kaikki on**", viittaavat Kristuksen kautta seurakunnalle annettuihin ohjeisiin koskien epäjumalalle uhratun lihan tai muiden ruokien syömistä ja viinin juomista. Sanat "**niin myös me hänen kauttansa**" viittaavat uudestisyntyneisiin Jumalan lapsiin, seurakuntaan, joka on syntynyt herran Jeesuksen kristuksen ylösnousemuksen kautta (1Piet 1:3).

Me kristityt Jumalan lapset "olemme kristuksen kautta" syntyneitä "uusia luomuksia" ja "uusia ihmisiä", joille on annettu ohjeet uutta elämää varten Jeesuksen kristuksen kautta – hänen, joka on kaiken pää Jumalan seurakunnalle (2Kor 5:17; Efe 1:20-23; 2:10-22). Paavali puhuu [tässä kohdassa](#) (1Kor 8:4-6) ja [kolossalaiskirjeessä](#) luomisesta [rajallisessa merkityksessä](#) (Kol 1:14-23). Hän ei puhu taivaan ja maan ja meren ja niissä olevien luomisesta vaan uuden ihmisen luomisesta. "Uusi luomus" on syntynyt kristuksen kuolleistanousemisen kautta (1Piet 1:3) – hänessä, häneen ja häntä varten (hänelle).

"Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen, Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen muuta luomakuntaa. Sillä hänen kauttaan on kaikki luotu taivaassa ja maan päällä, näkyviä tai näkymättömiä, olkoot **valtaistuimia tai herrauksia tai hallitsijoita tai valtiaita**, kaikki on luotu hänen kauttaan ja hänelle. Hän on ennen kaikkia ja **hänessä kaikki pysyy yhdessä**. Ja hän on ruumiin eli seurakunnan pää. Hän on alku ja esikoinen kuolleista nousseiden joukossa, niin että hän olisi kaikessa ensimmäinen. Sillä Jumala näki hyväksi, että hänessä asuisi kaikki hänen täyteytensä ja että hän **sovittaisi hänen kauttaan kaikki itselleen**, kaikki maan päällä ja taivaassa, tekemällä rauhan hänen verensä kautta, joka vuodatettiin ristillä. Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut." (Kol 1:14-23)

Kolossalaiskirjeen "valtaistuimet ja herraudet ja hallitsijat ja valtiaat" ovat viittausta seurakunnan jäseniin, jotka istuvat valtaistuimilla ja hallitsevat tulevaa maailmaa yhdessä kristuksen kanssa (Ilm 20:4; 22:1-5). Huomaa, että kaikki nämä luodut on sovitettu kristuksen uhrin kautta isälle Jumalalle olivatpa ne taivaassa tai maan päällä (Kol 1:14-20). Kyse ei siis ole taivaasta ja maasta ja merestä ja vuorista ja puista ja kivistä ja laaksoista ja pelloista ja niiden elävistä olennoista vaan uuden liiton Jumalan seurakunnan ihmisistä, jotka on luotu kristuksessa ja pysyvät hänessä yhdessä (KR38 on kääntänyt tässä sanan [synistēmi](#) väärin sanalla "voimassa", mutta on oikein kääntää sanalla "yhdessä" tai "koossa", vrt. Efe 4:11-16; 1Kor 12:12-31; Room 12:3-18).

Jeesus ei sanonut koskaan luoneensa tätä nykyistä maailmaa. Hän ei tiennyt olleensa mukana luomassa tätä maailmaa, kun näytti palvelijalleen Johannekselle oman ilmestyksensä (Ilm 1:1). Siinä kuvataan isä Jumala valtaistuimella istuvaksi kaikkivaltiaaksi Jumalaksi, joka saa yksin kunnian ja ylistyksen ja voiman sen vuoksi, että on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on (Ilm 4). Jeesus kuvataan tässä jaksossa teurastettuna karitsana, joka saa ylistyksen ja kunnian ja kirkkauden ja vallan sen vuoksi, että on uhrannut itsensä viattomana uhrina Jumalalle ja on arvollinen avaamaan kirjakkäärön sinetit (Ilm 5). Luomisesta kunnia ja valta kuuluu yksin isälle: ei pojalle yhdessä isän kanssa (Ilm 10:6; 14:6-8; 4:8-11).

Apostolit eivät tienneet sitä, että Jeesus olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa. Kun he julistivat evankeliumia ja rukoilivat yhdessä, niin he sanoivat pelkästään isää kaiken olevaisen luojaksi, mutta poikaa he kuvasivat kuoleman kärsineeksi ja kuolleista herätetyksi mieheksi (Apt 17:22-31; 4:24-31). Jos he olisivat pitäneet Jeesusta isän vertaisena Jumalana, joka on luonut kaiken yhdessä isänsä kanssa, niin he olisivat sanoneet sen kuulijoilleen ja isälleen, jota ainoana Jumalanaan rukoilivat. He eivät siis tunteneet kolmiyhteistä Jumalaa, johon lähes koko nimeltään kristitty maailma nykyään uskoo.

Johanneksen evankeliumin alku [on käännetty tarkoitushakuisesti väärin](#). Raamatun kääntäjät ovat uskoneet, että Jeesus on isän vertainen Jumala, jonka kautta isä on luonut kaiken, mitä on olemassa. He ovat kääntäneet sen vuoksi kreikankielen demonstratiivipronominin säännöllisesti persoonapronominilla "hän", kun ne tulisi kääntää sanatarkasti sanoilla "tämä", "tuo" tai "se".

Johanneksen tarkoitus on todistaa lukijoilleen se, että Jeesus kristus on Jumalan poika (Joh 20:31). Hänen tarkoituksensa ei ole todistaa sitä, että Jeesus kristus on isän vertainen Jumala, koska hän ei itsekään uskonut sellaista valhetta vaan varoitti siitä kirjeissään (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13, 20; 2Joh 1:7-11).

"Alussa oli sana, ja sana oli jumalan tykönä, ja sana oli jumala. Tämä oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä sen kautta, eikä ilman sitä ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Siinä oli elämä ja elämä oli ihmisten valo. Ja valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt. Oli Jumalan tyköä lähetetty mies, jonka nimi oli Johannes. Tämä tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemmme. Ja me katselimme hänen kirkkauttaan; sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1:1-14)

Kun Johanneksen evankeliumin alku on käännetty oikein ja tutkitaan Vanhasta testamentista, kuka on luonut tämän maailman ja miten hän on sen tehnyt, niin huomataan, että elävää olentoa Jeesusta kristusta ei mainita lainkaan luomisen yhteydessä. Isä Jumala on luonut kaiken yksin sanallaan ja viisaudellaan (Psa 33:6-9; Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15; 1Moos 1-2; Jes 42:1-8). Kun Jumalan viisaus mainitaan sananlaskujen kirjassa, niin sillä tarkoitetaan abstraktiota, joka on personoitu (Snl 8:12-36). Samalla tavalla on personoitu synti (Room 7:17, 20), rakkaus (1Kor 13), viha (Jaak 1:20) ja Jumalan sana (Jes 55:11; Joh 1:1-11). Ne eivät ole eläviä olentoja, vaikka ne kuvataan ikään kuin sellaisina – ne on personoitu.

Jumalan sana on elävä ja voimallinen, niin että se synnyttää elämää. Kun Jumala sanoi sanan, niin se tapahtui, mitä hän sanoi. Jumala on luonut tällä tavalla sanansa kautta koko maailman, mutta Jeesus Kristus ei ollut silloin vielä syntynyt eikä ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa.

Johannes ei sano, että "Jumala tuli lihaksi". Hän sanoo, että "sana tuli lihaksi". Se, että tämä sana oli alussa Jumalan tykönä, todistaa sen, että se sana ei ole Jumala, sillä isä on yksin ainoa totinen Jumala. Jumala ei tullut itse lihaksi vaan hänen sanansa tuli lihaksi. Jumala ei inkarnoitunut eli se ihminen, joka Jumalan sanan mukaan syntyi, ei ole "Jumala ihmisen ruumiissa".

Se sana, joka tuli lihaksi, oli Jumala (Joh 1:1), koska Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima ja se on auktoriteetti lopulta kaikille luoduille ja jo nyt valituille Jumalan lapsille. Jumalan sana tekee sen, mitä varten Jumala sen lähettää. (Jes. 55:11) Ja luomisessa se toteutui, mitä Jumala sanoi, joten sanalla on Jumalan auktoriteetti: voima ja valta.

"Sana tuli lihaksi" tarkoittaa sitä, että Jumalan lupaus tulevasta kristuksesta toteutui, kun Jeesus syntyi ihmiseksi äidistään Mariasta. Jumalan profetia ja suunnitelma alkoi toteutua ja toteutui lopullisesti, kun Jeesus antoi synnittömänä uhrikaritsana henkensä Golgatan ristillä isän käsiin.

Jakeesta Joh. 1:15 lähtien käytetään persoonapronominia "hän", koska silloin puhutaan elävästä olennosta, Jeesuksesta, sanan sijasta. Jakeessa 1:14 käytetään pronominia "hän", koska pronomini "autuu" viittaa Jumalaan. "Me katselimme hänen kirkkauttaan" tarkoittaa Jumalan kirkkautta. Jeesus Kristus on Jumalan täydellinen kuva ja hänen kirkkautensa säteily, mutta ei Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. (2Kor 4:4; Hebr. 1:3)

Kun sana tuli lihaksi, niin Jumala ei inkarnoitunut, sillä se ihminen, joka syntyi, ei ole Jumala. Jumalan suunnitelma ja lupaus kristuksesta toteutui. Sitä "sanana lihaksi tuleminen" tarkoittaa.

Kun Jeesus Kristus syntyi, oli hän käsin kosketeltava ja silmin nähtävä Jumalan sanan lupauksen täyttymys. (1Joh 1:1-7) Jeesus sai elämän isältään, joka on ainoa totinen Jumala ja iankaikkinen elämä. (Joh. 5:26; 1Joh 5:20) Jeesus ei ole iankaikkinen Jumala, sillä hänellä on alku ja hän on syntynyt. Jumalalla ei ole alkua eikä Jumala ole syntynyt.

Johannes puhuu ensimmäisen kirjeensä alussa siitä iankaikkisesta elämästä, joka oli alussa Jumalan tykönä ja ilmestyi heille. (1Joh 1:1-7) Iankaikkinen elämä on Jumalan sanassa, joka oli alussa Jumalan tykönä ja jonka sanan kautta Jumala loi tämän maailman. Jeesuksen sanat ovat henki ja elämä niille, koska ne ovat Jumalan sanoja. (Joh 6:63; 14:9-11; 12:42-50) Jeesuksen kautta tulevat Jumalan sanat tekevät eläväksi kuolleita, koska Jumala vaikuttaa sen kaiken sanansa kautta ja poikansa kautta. (Joh 15:17-30; Apt 1:2; Hebr 1:1)

Jeesus Kristus on lihaksi tullut Jumalan sana, mutta ei Jumala. Isä on antanut pojalleen elämän ja vallan tehdä eläväksi ne, jotka tahtoo. (Joh 5:17-30) Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen pojassaan. Se, jolla on poika, sillä on elämä, mutta jolla ei poikaa ole, ei ole elämääkään. (1Joh 5:11-12) Johannes sanoo Jumalan tykönä olleen elämän sanan tulleen käsin kosketeltavaksi ja silmin nähtäväksi kristuksen ruumiissa juuri tästä syystä. (1Joh 1:1-7)

Vaikka Jeesuksella on Ilmestyskirjassa nimi "Jumalan sana", niin se ei todista hänen olleen olemassa ennen tämän maailman luomista (Ilm 19:13). Jeesuksen nimenä on myös "iankaikkisuuden isä, ihmeellinen neuvonantaja, väkevä Jumala ja rauhan ruhtinas", mutta se ei tee

hänen Jumalaa, että hänellä on tällaiset voimalliset nimet (Jes 9:5). Myös enkeli on kutsunut itseään Jumalaksi ja Herraksi (Jahveksi), mutta hän ei ole silti Jumala vaan on Jumalan lähettämä palvelija niin kuin muuan toinenkin enkeli, jota Jahveksi kutsutaan (2Moos 3:1-15; 13:21; 14:19; 23:20-23; Apt 7:30, 35, 53; Gal 3:19-20; Hebr 2:2; Joh 1:17). Jeesus saa käyttää näiden enkelien tavoin Jumalan nimeä, kun ilmestyy hänen lähettämänään ja kaikella Jumalan arvovallalla (Joh 5:37-47; 10:25).

Olen kirjoittanut [toiseen artikkeliin](#) viitteenä kaikki Raamatun kohdat, joissa puhutaan luomisesta. Näet niistä, että Jeesus Kristus ei ole ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa. On vain yksi Raamatun kohta Hebr 1:10, jonka perusteella voitaisiin tällaista väittää, mutta sekin on tulkittu silloin väärin.

Isän ja pojan välisestä eroista

Millä tavalla Jeesus eroaa "jumalana" isästä Jumalasta?

Monella eri tavalla. Luettelen tässä niitä asioita:

- Jeesus on ihminen sen lisäksi että on Jumalan poika, tai häntä sanotaan ihmiseksi, vaikka olisi ikivanha Jumalan Poika ihmisen ruumiissa ja käynyt läpi muutoksia: ikivanha Jumalan Sana, ihminen, ikivanha Jumalan Sana (yksi tietoisuus ja "minä" kerrallaan, jolla on oma tahto, mieli, tunteet, ajatukset, muistot ja tieto, sen sijaan, että olisi kaksi itsestään tietoisista "minää" yhdessä persoonassa samaan aikaan). Isä Jumala ei ole ihminen. Koska Jeesus on ihminen, on hän Jumalasta erillinen persoona ja elävä olento, joka on saanut alkunsa ihmisenä Marian kohdussa. Isä Jumala ei ole saanut alkuaan ihmisenä, koska ei ole ihminen vaan on Jumala. Jumala ei voi lakata olemasta Jumala, joten hän ei voi muuttua ihmiseksi. Ihminen ei voi lakata olemasta ihminen, joten ihminen ei voi muuttua Jumalaksi.
- Jeesus on Kristus, mutta isä Jumala ei ole Kristus, koska Kristus on "Jumalan voideltu", mutta ei Jumala itse. Jumala on voidellut Jeesusta pyhällä hengellä enemmän kuin veljiään, niin että Jeesus on Jumalan kansan ylimmäinen pappi, ja se profeetta, josta Mooses oli ennustanut, ja Israelin ja koko maailman kuningas (5Moos 18:15-18; Apt 10:38; Hebr 1:9; Psa 45; Jes 9:5-6; Ilm 19:11-21). Vanhassa testamentissa oli tapana voidella öljyllä ylimmäinen pappi, Jumalan profeetta ja kuningas. Isä Jumala ei ole ylimmäinen pappi eikä profeetta eikä Kristus, voideltu ihminen. Jumala on tehnyt Jeesuksen kristukseksi ja herraksi (Apt 2:36), mutta isää Jumalaa ei ole kukaan tehnyt kristukseksi ja herraksi, sillä hän on Jumala ja on aina ollut, on ja on oleva kaikkien yläpuolella oleva herra, ainoa kaikkivaltias: "Jumala on kristuksen pää" (Ilm 1:8; 4:8; 11:17; 15:3; 16:7; 19:6; 21:22; 2Kor 6:18; 1Kor 11:3).
- Sanaa "Kristus" käytetään vain ihmisistä, ei koskaan Jumalasta tai enkeleistä.
- Jeesuksesta käytetään Raamatussa useimmiten nimityksiä Jumalan poika, Kristus, herra, karitsa, ihmisen poika ja ihminen. Kun Jumala ja Jeesus mainitaan samassa kohdassa, tarkoittaa sana "Jumala" yleensä aina isää, ei koskaan poikaa samassa merkityksessä kuin isä yksin on Jumala. Jeesusta sanotaan niissä kohdissa kristukseksi, herraksi tai Jumalan pojaksi. Esimerkiksi näin: "... niin on meillä kuitenkin ainoastaan **yksi Jumala, isä**, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa." (1. Kor. 8:6; vrt. Efe 4:4-6)
- Raamatussa ja etenkin Uudessa testamentissa erotetaan jatkuvasti toisistaan "Jumala" ja "herra Jeesus Kristus", kun näistä kahdesta puhutaan samassa asiayhteydessä, ja on täysin

selvää, että Jumalalla tarkoitetaan silloin vain "isää", ei koskaan "poikaa" tai "kolmiyhdistä jumalaa", joka "isä ja poika ja pyhä henki".

- Jeesus on alamainen isälle, mutta isä ei ole alamainen kenellekään. Jeesus on alamainen isälle vielä sen jälkeen, kun kuolleet ovat nousseet ylös eikä vain nyt, kun hän istuu isän oikealla puolella taivaissa. (1. Kor. 15:27-28) Isän oikealla puolella istuminen on kuvaus hierarkiasta. Jumala on antanut käytännössä kaiken hallitusvallan pojalleen, mutta valtaistuimen puolesta isä on poikaa ylempi, niin kuin farao oli Joosefia ylempi (tämä on esikuva Jumalan ja Jeesuksen välisestä valtasuhteesta, 1. Moos. 41:39-41). Isä Jumala on ainoa kaikkivaltias: poika on kaikkia luotuja ylempänä oleva valtiias, mutta isä on pojan valtiias (1Kor 11:3; Joh 17:3; Jda 1:24-25; 2Kor 6:18; Ilm 1:8; 4:8; 11:17; 15:3; 16:7; 19:6; 21:22).
- Jeesus on kuollut ristillä ja Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista. Jeesus ei voinut pelastaa itse itseään kuolemasta, koska on Jumalan poikanakin ja "jumalana" vain ihminen. (Luuk 1:35; Joh 10:24-42; Psa 82:1-6; 2Sam 4:16; 7:1) Jumala on pelastanut Jeesuksen kuolemasta herättämällä hänet ylös kuolleista. (Hebr 5:7; 13:20-21) Isä Jumala ei ole kuollut eikä hän voi kuolla, koska on Jumala eikä ihminen, eikä Jumala ole noussut ylös kuolleista, koska hän ei ole kuollut eikä voi kuolla (1Tim 6:13-16).
- Isä Jumala on antanut kaiken vallan pojalleen Jeesukselle, mutta isälle ei kukaan anna valtaa, sillä hänellä on se valta itsellään luonnostaan sen perusteella, että hän on Jumala (Matt 28:18; Apt 17:22-31; Room 8:31-36).
- Jeesus on saanut kaiken isältään Jumalalta: elämän, vallan, vallan antaa syntejä anteeksi, vallan tuomita eläviä ja kuolleita, jne. (Joh 5:7-30; Matt 28:18; Luuk 5:24) Jumala ei ole saanut keneltäkään yhtään mitään, sillä hän ei tarvitse keneltäkään yhtään mitään, koska hänellä on muutenkin jo kaikki, sillä hän on Jumala, joka itse antaa muille elämän, hengen ja kaiken (Apt. 17:22-31).
- [Rukoukset kohdistetaan isälle Jumalalle](#) hänen poikansa Jeesuksen nimessä, ei pojalle (Matt 6:6,9; Joh. 14:13; 15:16; 16:23,24; Apt 4:24-31).
- Jumalalla ei ole isää, mutta Jeesuksella on isä, "Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä" vielä taivaassa (Joh. 20:17; Efe 1:3; Ilm 3:12).
- Jeesusta ei kutsuta Raamatussa kertaakaan selvästi Jumalaksi, sellaiseksi kuin vain isä Jumala on. Kohdat, joissa Jeesusta kutsutaan Jumalaksi, kuvaavat Jeesusta isästä erilliseksi jumalaksi, jonka voidaan nähdä olevan vallassa alempi kuin isä (Psa 2; 8; 45; 110; 102 = Hebr 1; Psa 82 = Joh 10:29-36; Jes 9:5-6 = Dan 7:13-14 = Efe 1:20-23). Kun Raamatussa puhutaan kaikkivaltiaasta Jumalasta ja kaiken olevaisen luojaista käyttämällä hänestä yleisnimeä "Jumala", niin silloin tarkoitetaan poikkeuksetta isää Jumalaa, ei Jeesusta, Jumalan poikaa.
- Kun Vanhan testamentin profetioissa sanotaan Jahven ja Elohimin (Herran ja Jumalan) tulevan alas taivaasta tai tulevan maailmaan, niin niissä kohdissa Jumala tulee poikansa ruumiissa maailmaan, koska asuu pojassaan (Joh 14:9-11; Sak 14:1-9; Apt 1:9-11; Jes 40:3; Luuk 1:15-17). Jeesus edustaa lisäksi isäänsä tämän kaikella arvovallalla, kun on tullut hänen nimessään (Joh 7:43; 10:25; vrt. 2Moos 3:1-15) Isä Jumala on näkymätön henki, joka asuu pojassaan (Joh 4:24; 1:18; 1Tim 6:13-16), ihmisessä kristuksessa Jeesuksessa (1Tim 2:5). Jos näitä kahta ei eroteta toisistaan vaan sanotaan Jeesusta Jumalaksi, niin silloin annetaan väärä todistus Jeesuksesta kristuksesta ja hänen isästään, Jumalasta.
- [Jumala on luonut kaiken](#), mitä on olemassa, ja antanut kaikille hengen, elämän ja kaiken. Jumalan poika ja meidän herramme Jeesus kristus ei ole ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa (Apt 17:22-31; 4:24-31; 14:15; Ilm 4:8-11; 10:6; 14:7; Psa 33:6-9; Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15; 1Moos 1-2; 2Moos 20:11; Jes 42:1-8). Jumala on tuonut esiin aikakaudet poikansa kautta, mutta ei ole luonut tätä maailmaa hänen kauttaan (Hebr 1:2).

Loppusana kaikesta, mitä on kuultu

Jumalan sanat ovat selviä sanoja, kun ne avautuvat ymmärrykselle.

Psalmit:

12:7 Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua.

Psalmit:

119:130 Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.

Kolmiyhteisen jumalan oppi ei ole selviä sanoja vaan on sisäisesti ristiriitainen ja Raamatun kirjoitusten vastainen. Jeesus ei voi olla yhtä aikaa ihminen ja Jumala olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala. Katolisessa uskossa olevat ovat kirkon alkuajoista asti vaatineet kansaa tunnustamaan tämä oppi sokeasti todeksi, vaikka kukaan ei voi sitä ymmärtää.

Jumala ei vaadi meitä tunnustamaan todeksi jotakin sellaista, mitä emme ensin ymmärrä. Siinä on piilee vaara, että tunnustaisimme todeksi jotakin sellaista, mikä ei ole totta! Älä suostu tunnustamaan todeksi mitään sellaista tulkintaa Raamatusta, jota et ensin ymmärrä. Jos et ymmärrä jotakin asiaa riittävän hyvin, niin tunnusta se.

On rehellistä ja vilpittömästi tunnustaa reilusti se, jos joku asia on liian vaikeatajuinen, niin että sitä ei ymmärrä. Se ei estä meitä uskomasta Jumalaan ja hänen poikaansa Jeesukseen kristukseen sillä tavalla, että se usko riittää sielujemme pelastukseksi.

Niin kuin te rakkaat veljet ja sisaret itse tiedätte ja omissatunnoissanne totuudeksi tunnustatte, niin te ette ymmärtäneet kolmiyhteisen Jumalan opetusta silloin, kun tulitte uskoon. Sen todeksi tunnustamista ei vaadittu teiltä voidaksenne pelastua – syntyä uudesti ylhäältä Jumalan lapseksi – joten miten ihmeessä sen todeksi tunnustamista voitaisiin vaatia sen jälkeen ja panna se tunnustus pelastumisen ehdoksi? Pyhä henki johdattaa meitä kyllä kaikkeen totuuteen, mutta Jeesus ei tarkoittanut näillä sanoilla kaikkien opillisten asioiden oikein ymmärtämistä (Joh 16:13-16). Hän tarkoitti rakkauden käskyn pitämistä ja sen mukaan elämistä! (Joh 13:34-35; Matt 7:21-29; Gal 5:13-26; 1Kor 7:19; 1Joh 4:9-5:13).

Pysykää siinä, minkä varmaksi tiedätte: älkää menkö yli kirjoitusten, älkää suostuko edes painostuksen edessä tunnustamaan mitään sellaista, mitä ette voi varmasti totuudeksi tietää! Pitäkää se, minkä olette pyhän hengen opetuksen kautta saaneet ja Raamatun kirjoituksista oppineet! Älkää antako muiden hallita uskoanne pelottelun avulla, sillä siten ovat katoliset isät ja heidän jälkeläisensä pitäneet oppimatonta kansaa vallassaan vuosisatoja! Älkää antako heidän hallita itseänne herroina, sillä me olemme tasavertaisia veljiä ja sisaria kristuksessa Jeesuksessa! Meidän tulee auttaa ja tukea toinen toistamme sen sijaan, että langettaisimme toisistamme tuomion väärin perusteiden ja pyrkisimme hallitsemaan muita uhkailun avulla.

Meidän herramme Jeesus Kristus saapuu pian, joten ottakaa vaarin tästä ajasta, sillä se on paha, ja varokaa, että teitä ei tempaista mukaan villitsevien henkien mukanaan tuomaan eksytykseen, yleiseen eli katoliseen uskontunnustukseen, jossa isältä Jumalalta on riistetty se ylhäisin kirkkaus, voima, kunnia ja valta, joka on ollut, on ja on aina oleva, yksin hänellä, joka on ainoa totinen Jumala ja valtiias, meidän herramme Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä. Hänelle kunnia nyt ja aina ja iankaikkisesti herran Jeesuksen kristuksen nimessä, amen.

Jumalan sanan ilmoitus ei muutu vaan on ikuisesti totta, kaikkina aikoina, ja sen vuoksi isä Jumala on, on ollut ja on oleva, yksin ainoa totinen Jumala ja kaikkivaltias (Ilm 1:8; 4:8; 11:17; 15:3; 16:7; 19:6; 21:22; 2Kor 6:18). Koskaan ei ole ollut tilannetta, jossa isän rinnalla olisi ollut poika tai pyhä henki Jumalan toisena tai kolmantena persoonana hänen rinnallaan tasavertaisena jumalana, eikä sellaista tilannetta koskaan tule.

On ihmeteltävää, miten näin yksinkertaista asiaa ei ole ymmärretty Raamatusta, mutta toisaalta ymmärrän sen, sillä kyse on voimakkaasta sekaannusta aiheuttavasta henkivallasta, joka on pitänyt uskonnollista maailmaa vangittuna kolmiyhteisen jumalan harhaan jo kauan ja tämä harha on ollut olemassa jo vedenpaisumuksen jälkeen muinaisessa Babyloniassa, eli tämä ei ole mikään uusi asia maailmanhistoriassa.

Profeetat, Jeesus ja apostolit kyllä tunsivat isän Jumalan ja kristuksen Jeesuksen, Jumalan pojan, ja pyhän hengen, jonka johdossa he toivat meille Jumalan sanan, mutta vaikka he nämä kolme tunsivat ja tiesivät, niin silti he eivät voineet muuta tunnustaa kuin tämän seuraavan:

"Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen." Joh 17:3

"... nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään." (Joh 20:31)

Mitään muuta suun tunnustusta sinulta ei vaadita kuin nämä ja se, että Jeesus kristus on herra, mutta herra sillä tavalla kuin Raamattu hänet herrana kuvaa – ei katolisten isien opettamalla tavalla.

Roomalaiskirje:

10:9 Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut;

10:10 sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

10:11 Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään."

10:12 Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien herra, rikas antaja kaikille, jotka häntä avuksi huutavat.

10:13 Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi herran nimeä, pelastuu."

Filippiläiskirje:

2:9 Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman,

2:10 niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat,

2:11 ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus kristus on herra.

Olen kirjoittanut näistä asioista seikkaperäisesti muissa kirjoituksissani. Löydät hakemiston aihetta käsitteleviin kirjoituksiini [tämän linkin](#) takaa.

Petteri Haipola, 14.3.2016, muokattu 26.6.2016